

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Breviarium Einsidlense - Cod. Ettenheim-Münster 38**

**[S.l.], 1788**

Die 17. Maii. S. Nepomuceni Mart. Oratio

[urn:nbn:de:bsz:31-108133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108133)

## In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium Homo peregrè profi-  
 ciscens. <sup>Primo loco</sup> Missa: Statuit. cum Orat. propria.

Die 17. Maii.

## S. Nepomuceni Mart.

Oratio.

Deus, qui ob invictum Beati Ioannis sacra-  
 mentale silentium novâ Ecclesiam tuam  
 Martyrii coronâ decorasti: da nobis eius  
 intercessione et exemplo linguam cautè  
 custodire; ac omnia potiùs mala, quàm  
 animæ detrimentum in hoc sæculo tole-  
 rare. Per Dnum.

Lectioes I. Nocturni de Comuni Martyrum  
 Tempore Paschali.

Extra tempus Pasch: Fratres debitores de Comuni plur:  
 Martyrum, nisi impediuntur Scripturâ.



## In II. Noct. Lectio V.

Ioannes Nepomuci Bohemiæ oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, à parentibus ætate provectis, non sine futuræ Sanctitatis prælagio flammis supra nascentis domum mirabiliter collucentibus, ortus est. Cùm infans in gravem incidisset morbum, beatæ Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, è vitæ periculo evasit incolumis. Egregia indole, piæque institutione cœlestibus indicis obsequente, inter sanctas religiosasq; exercitationes pueritiam egit; nam Ecclesiam frequenter adire, ac Sacerdotibus ad aram operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litteris ad humanitatem informatus, Pragæ verò gra-



vioribus disciplinis excultus, Philosophiæ,  
Theologiæ, Sacrorumque Canonum Magis-  
terium, et Lauream emeruit. Sacerdotio  
initiatus, atque à Scientia Sanctorum ad  
lucra animarum ritè comparatus, minis-  
terio Verbi Dei se penitus addixit.

℞. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis  
Domine, \* Et æternitas temporum Alle-  
luia alleluia. ✠. Lætitia sempiterna erit  
super capita eorum; gaudium et exulta-  
tionem obtinebunt. \* Et æternitas.

Extra Tempus Paschale.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et  
custodivit eum ab inimicis, et à seducto-  
ribus tutavit illum: \* Et dedit illi clarita-  
tem æternā. ✠. Descenditque cum illo in foveā,  
et in vinculis non dereliquit eum. \* Et dedit.



## Lectio VI.

Cum igitur in vitiis extirpandis, et renovandis in via salutis errantibus eloquentia et pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis cooptatus, mox sibi demandatam Evangelii coram Rege Wenceslao — quarto prædicandi provinciam suscepit, eo successu, ut Ioannis suasu multa Rex faceret, magnoque in honore eius virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit, dignitates Dei servus, ne à Divini Verbi præconio avocaretur, constantissime reculavit.

Tempore Paschali.

R. In servis suis, alleluia. \* Consolabitur Deus, alleluia. &. Iudicabit Dominus popu-



lum suum, et in servis suis. \* Consolabitur.

Extra Tempus Paschale.

R. Desiderium animæ eius tribuisti ei  
Domine: \* Et voluntate labiorum ei, non  
fraudasti eum. &. Quoniam prævenisti eū  
in benedictionibus dulcedinis: posuisti in  
capite eius coronam de lapide pretioso.  
\* Et voluntate.

Lectio VII.

Regiis illum eleēmosinis in pauperes erogandis præfectum Ioanna Regina conscientie sibi moderatorem adscivit. Cū autem Wenceslaus ab officio, institutoque decessisset, atque in vitia præceps abriperetur, piæ autem coniugis obtestationes et monita gravatè ferret, contendere ausus est, ut in Sacramentali Iudicio Sacerdotali credita



Reginæ arcana sibi à Ioanne panderentur.  
 At Dei Minister blanditiis primùm, tor-  
 mentis deinde, et carceris squalore ten-  
 tatus, nefariæ Regis cupiditati fortiter  
 obstitit. Furentem tamen Wenceslai ani-  
 mum cùm ab execrando proposito nec hu-  
 mana, nec divina iura deterrere, supre-  
 mum agonem, quem instare sibi Athleta  
 Christi noverat, populo in concione de  
 impendentibus etiam Regni calamitatibꝫ  
 admonito, non obscure prænuntiavit. Mox  
 Boleslaviam profectus ad Beatæ Virginis  
 Imaginem antiquo cultu celebrem, cœles-  
 te præsidium ad certandum bonum cer-  
 tamen effusis precibus imploravit. Inde  
 vesperi revertentem in pervigilio Domini-  
 cæ Ascensionis Rex è fenestra conspicatꝫ



accessit; cūque vehementius urgeret, et  
 proximam in aquis, si obluctari pergeret,  
 submersionem intentaret, Ioannes invicta  
 constantia terrores, minasque refutavit.  
 Itaque Regis imperio in Moldavam flu-  
 men Pragam interfluens noctu deiectus  
 illustrem Martyrij coronam est consecutus.

Tempore Paschali.

R̄. Filiae Ierusalem venite, et videte  
 Martyres cum coronis, quibus coronavit  
 eos Dominus \* In die solemnitatis et læti-  
 tiae, alleluia. ✠. Quoniam confortavit se-  
 ras portarum tuarum, benedixit filios tuos  
 in te. \* In die.

Extra Tempus Paschale.

R̄. Stolâ iucunditatis induit eum Dominus:  
 \* Et coronam pulchritudinis posuit super



caput eius. X. Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua Sapientiæ salutaris potavit illum. \*Et coronam.

Lectio VIII.

Sacrilegum fácinus clam patratum, et Martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit. Ubi enim exánime corpus secundo flumine vehi coepit, arden-tes faces aquis supernatantes, et discurrentes apparuerunt. Quam ob rem ex aréna postridie manè corpus elatum Canonici deinde Regis iram nihil timentes in Metropolitanam Ecclesiam solenni pompâ intulerunt, et sepulturæ mandârunt. Cùm autem índies invicti Sacerdotis memoria miraculis, et maxima fidelium, eorum præcipuè, qui famâ periclitantur, veneratione



corulceret, post annos demum amplius –  
 trecentos in jurídica recognitione Corporis,  
 quod sub humo tamdiu iacuerat, lingua eius  
 incorrupta, et vivida reperta est; quæ sex-  
 to post anno Iudicibus à Sede Apostólica de-  
 legatis exhibita, novò prodigiò repente in-  
 tumuit, et subobscurum ruborem in purpú-  
 reum commutavit. His itaque, aliisque sig-  
 nis ritè probatis, Benedictus decimus ter-  
 tius Pontifex maximus die decima nona  
 Mensis Martii anno Salutis Millesimo  
 septingentesimo vigesimo nono primum  
 hunc Sacramentalis silentii Assertorem,  
 arcani fidem sanguine obsignantem Sanc-  
 torum Martyrum catalogo adscripsit.

Tempore Paschali.

℞. Lætabitur Iustus in Domino, et Sperabit in



eo: et laudabuntur \* Omnes recti corde,  
 alleluia, alleluia. & Lætamini in Domino, et  
 exultate iusti, et gloriamini \* Omnes.  
 & Gloria Patri. \* Omnes.

Extra Tempus Paschale.

& Posuisti Domine super caput eius co-  
 ronam de lapide pretioso: \* Vitam petiit  
 à te, et tribuisti ei in sæculum sæculi. & De-  
 siderium animæ eius tribuisti ei, et volun-  
 tate labiorum eius non fraudasti eum. \* Vi-  
 tam petiit. & Gloria Patri. \* Vitam petiit.

In III. Nocturno

Tempore Paschali Homilia in Evangelium Ego  
<sup>Nihil est opertum.</sup>  
~~sum vitis vera.~~ <sup>=cum dicto Evang.</sup> Milla Protexisti: 2. Or: Con-  
 cede. 3. Ecclesiæ. vel pro Papa.

Extra Tempus Paschale Lectiones de Homilia  
 in Evangelium Nihil est opertum. de Com -



*muni unius Martyris ultimo loco. Missa I. æ-  
tabitur iustus. 2. Or: A cunctis. 3. ad libitum.*

Die 28. Maii.

**S. Bonifacii IV. Pap: et Conf:**

*fuit 25. h. meruit Supremos.*

Oratio.

Deus, qui populo tuo in multis periculis  
constituto, beati Bonifacii Confessoris tui  
atque Pontificis mirâ vigilantia providisti:  
concede propitius; ut, cuius gloriola me-  
rita veneramur, perennibus auxiliis mu-  
niamur. Per Dominum.

In II. Nocturno Lectio V.

Bonifacius huius nominis quartus, Ioannis  
filius Valeriæ Marforum natus, ex Monacho  
Ordinis Sancti Patris Benedicti in Monas-  
terio Sancti Sebastiani ad Catacumbas ex-  
tra muros Urbis, et Presbytero Cardinale,



Sub Imperatore Phoca ad Pontificatum assumptus est, die Dominica, decima Octava Septembris anno Domini sexcentesimo septimo: seditque annos sex, menses octo, dies tredecim, duabus Ordinationibus peractis mense Decembri, in quibus Episcopos viginti quinque, Diaconos Octo creavit.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: \*Manus enim mea auxiliabitur ei. ℞. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. \*Manus.

### Lectio VI.

Erat Bonifacius super omnes homines mitissimus, ac misericors. Clerum unice amabat, illumque beneficiis quamplurimis cumulavit. Statim paternam domū



in Monasterium erexit, et fundos suos in  
 Monachorum usus eidem Monasterio ad-  
 scripsit; sed ut longè maiori beneficio —  
 huius instituti homines sibi obstringeret,  
 convocatis ad Synodum Italiae Episcopis  
 sanctis legibus labentem Monachorum  
 disciplinam restituit, eorúmque hostes  
 coërcuit; qui ipsos, etsi auctos Sacerdo-  
 tio, ab administratione Sacramentorum  
 arcéri volebant condito ea de re Synoda-  
 li Decreto.

℞. Posui adiutorium super potentem, et  
 exaltavi electum de plebe mea: \* Manus  
 enim mea auxiliabitur ei. ℞. Inveni David  
 servū meū, oleo sancto meo unxi eum. \* Manus.

### LECTIO VII.

Sedente eodem beato Pontifice in Apostolico



throno, habitum est anno sexcentesimo deci-  
 mo, Mense Martio Concilium Romanum in  
 causa Ecclesiæ Anglicanæ. Mellitus enim  
 Londinensis Episcopus (qui unus fuit ex  
 iis Monachis sanctissimis Ordinis Sancti  
 Patris Benedicti, quos à Divo Gregorio —  
 Magno beatus Augustinus Archiepiscopus  
 Cantuariensis ad prædicandum Christi E-  
 vangelium in Anglia sodales accepit.) Ro-  
 mam petierat, de necessariis Ecclesiæ Ang-  
 lorum causis cum summo Pontifice tracta-  
 turus. Synodum Bonifacius Episcoporum  
 Italiæ coëgit, quæque in ea decreta sunt,  
 auctoritate suâ confirmavit, et Sancto Mel-  
 lito unâ cum Epistolis beato Laurentio Sancti  
 Augustini in Cantuariensi Archiepiscopatu  
 Successori, et Clero universo tradidit in



*Britannia observanda.* R̄. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: \* Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. \* Ipse.

Lectio VIII.

Ab Imperatore Phoca Sanctissimus Pontifex nobile Romæ delúbrum, Pántheon vocatum, obtinuit, sexcentis triginta duob, propè annis, postquam illud in idolórum cultū cónditum fuerat. Ipsum ad Religionē Christianam translatum, et solemni ritu in Ecclesiam consecratum, Deo in honorem Deiparæ Virginis, et Sanctorum Martyrum dicavit: atque ad maiorem venerationem ei conciliandam, incredibilem sacrarum Reliquiarum



vim ex diversis arenariis eductam in illud inferri, et iuxta principem aram condi curavit. Denique beatissimus Pontifex, monita, et exempla S. Gregorii Magni, opere ac dignis moribus impensè sectatus, sub Heraclio virtute ac meritis clarus obdormivit in Domino octavo Kalendas Junii.

R̄. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scientiam Sanctorum: \* Honestavit illum in laboribus suis. V. Custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum. \* Honestavit. V. Gloria Patri. \* Honestavit.

In III. Nocturno

Homilia in Evangelium Homo peregrè. de Communi Conf: Pont: primò locò.

Missa Statuit. Cum Oratione propria.